

Švýcaři už nacvičují: Evropská unie se rozpadla, panuje anarchie. Rakušané si kupují zbraně

Autor článku: [Lubomír Vylíčil](#) • 18. 10. 2015 v 08:36

Švýcarská armáda minulý měsíc cvičila. V průběhu deseti dnů mezi 16. a 25. zářím se na severozápadě Švýcarska odehrávalo (na švýcarské poměry) veliké cvičení pod názvem Conex 15. Akce se zúčastnilo na 5000 vojáků a s nimi i nespécifikované množství příslušníků policie a celní správy.

Evropa se rozpadla

Na tom by nemělo být nic zvláštního. Každá armáda občas cvičí. Zajímavý a pro dobu příznačný byl ale námět cvičení – zhroucení Evropské unie, občanské nepokoje, příliv agresivních migrantů a z toho vyplývající obrana teritoria a zdrojů.

Na naše poměry dost nekonvenční, že? A to je patrně i důvodem zarytého mlčení našich sdělovacích prostředků o celé této akci. Přitom námět, rozehrání, postupy a zejména pak vyhodnocení takovýchto manévru by mohly být velice poučné i pro naše ozbrojené složky. Možná, že by zaujaly i nejednoho většinového posluchače, diváka a čtenáře. Posudte sami:

Evropa se rozpadla, panuje anarchie. U řady okolních států se změnila hranice a uvnitř těchto zemí panuje rozvrat a krize. Eskaluje v nich etnické napětí, projevují se nedostatky v zásobování tamějšího obyvatelstva základními věcmi denní potřeby a potravinami, vládne černý trh a bují zločinecké organizace. Objevují se případy rabování obchodů i státních rezerv. V důsledku toho všeho dotírají na Švýcarské hranice masivní vlny uprchlíků. Ve vlastním Švýcarsku se pak probouzejí spící buňky džihádů a organizují sabotáže. Jejich terčem se stávají státní zásoby potravin, ropy a zemního plynu... *Ethnic tensions bring an increased stream of refugees into Switzerland.*

Scénáře příliš podobné realitě

Úkolem cvičících jednotek, vojáků i ostatních státních složek, bylo ochránit švýcarské hranice, státní rezervy a strategické zdroje a zabránit přelévání etnického napětí do Švýcarska ze zahraničí prostřednictvím „velkého přílivu uprchlíků.“

Nacvičováno bylo zajištění strategického přístavu na řece Rýn ve městě Basileji, ozbrojená ochrana zdrojů a rezerv a posílení ostrahy hranice. Stávající celní orgány byly posíleny armádou a vojenská policie podpořila svými příslušníky policii státní a železniční.

Husté, že? A nešlo tu o nějaký ojedinělý exces. Podobná cvičení, ze kterých přímo číší nedůvěra v Evropskou unii a obava z vývoje v Evropě se ve Švýcarsku odehrála již v letech 2012 a 2013. V tom prvním (Stabilo Due 2012) byly námětem „*nepokoje ve Švýcarsku a okolí vlivem konfliktu smyšlených zemí Elbonie a Danubie a přílivu*

utečenců“. V tom druhém (Duplex Barbara 2013) byl nacvičován scénář, kdy „v zadlužené Francii (během cvičení nazývána Saône) dochází ke konfliktům mezi jejími regiony a smyšlená polovojevodská organizace obsadila kvůli získání financí a jiných zdrojů 3 švýcarská pohraniční města – Neufchâtel, Lausanne a Ženevu.“

Hrozba je reálná

Co dodat? Snad jen to, že Švýcarský stát se vždy vyznačoval velmi dobrou informovaností. Ženeva bývala, kromě ráje finančníků i Mekkou všech tajných služeb, směřujících zde strategické informace. K tomu je pak nezbytné dodat i další charakteristickou vlastnost Švýcarska a konec konců i Švýcarů samotných. A tou je šetrnost.

Šetrnost houževnatého a cílevědomého horského národa, osidlujícího po tisíciletí krajinu s minimem zdrojů, šetrnost tradiční, která se promítá i do správy státu. Ve Švýcarsku je totiž, jako v málokteré zemi na světě, rozvinuta a dlouhodobě kultivována přímá demokracie. Občané se v lidových hlasováních a referendech mohou vyjadřovat ke všem aspektům správy země. Včetně otázek daňových. A rozhazovačnému státu, který by zacházel neohospodárně s jejich penězi by záhy zatli tipec.

Proto je nemyslitelné, aby si páni na generálním štábu švýcarské armády vymysleli cvičení na námět nějaké fantasmagorie z říše pohádek, která nikoho neohrožuje a jen tak z plezíru vyrazili do terénu „blbnout s flintama“, za peníze daňového poplatníka. Ne, ta hrozba musí být reálná a páni generálové ji musí být schopni kdykoli obhájit.

Brokovnice a šibenice

Ostatně Výroční zpráva švýcarské Federální Informační Služby za rok 2014 ze 4.5.2015 ([zde](#)) se na prvních 42 z celkových 76 stran zabývá pouze hrozbami, souvisejícími s Islámem: Islámským státem, islámským terorismem, džihádem, navrátilci z bojů v Sýrii, migrací, náboženskými a etnickými konflikty. Až pak přicházejí na pořad hrozby další.

Bohužel, od doby zpracování této Výroční zprávy se situace v Evropě rozhodně nezlepšila. Pro dokreslení snad jen „perličku“ z minulého týdne. Je z Rakouska, od východních sousedů Švýcarské konfederace. Nu a právě v tomhle malebném, poklidném, lenivém a pohodovém Rakousku jsou v obchodech se zbraněmi vyprodány všechny brokovnice ([zde](#)). Vykoupili je v posledních týdnech právě ti pohodoví Rakušané. A co je zvlášť zajímavé, že „nejvíce se o koupi zbraně zajímají ženy“. Proč asi, to je v současné době zbytečné dodávat.

Další pomyslnou třešničkou na Evropském dortu pak může být nejnovější tisícová demonstrace Pegidy v Drážďanech, tedy v Německu, u dalšího Švýcarského souseda, kde se objevila šibenice s nápisem „Rezervováno pro Angelu ‚mamku‘ Merkelovou“.

Češi a Moravané to vidí podobně

A takovýchto drobných událostí, střípků, ze kterých se (bohužel) skládá dnešní evropská realita, by každý z nás dokázal z místa vyjmenovat na tucty. Zkrátka zdá se, že ti zatrolení Švýcaři jsou se svým cvičením mnohem blíže realitě, než by si Evropa přála.

Nabízí se ovšem logická otázka a co u nás? Ano, taky se cvičilo. Ochranu česko-rakouské hranice nacvičovalo v září 500 policistů a 300 vojáků. Jednotka ženistů pak postavila na Libavé humanitární stanový tábor s kapacitou 450 lůžek, vlastním zdrojem elektřiny, sociálním zařízením, s ošetrovnou, kuchyní a jídelnou. Tak to vidíte! Ty počty a zaměření výcviku... Místo tisíců, stovky, místo obrany území, kontrola pasů u závory a stavba tábora pro „nechtěnce“.

Je tu zjevně patrný jakýsi rozpor, mezi vnímáním situace ve Švýcarsku a v České republice. Alespoň co se týče elit a vedení státu. Občané, alespoň pokud mohu soudit, to vidí v obou zemích velice podobně.

Ptejme se, dokud není pozdě

Když už se tedy ten pán v roli ministra obrany ostýchá ptát přímo lidí na ulici, co že by jako česká armáda měla dělat a nacvičovat, mohl alespoň hodit řeč na Generálním štábu. Tam přece mají přehled a jsou tam od toho... A jejich názory, jak ukázal nedávný průzkum, se od těch lidových v zásadě neliší.

Jestlipak ono to nebude tím, že Švýcarsko je suverénní zemí? Je sice součástí Schengenu, ale není v EU. Jednání o vstupu do EU totiž občané v referendu rezolutně odmítli. Díky tomu a díky své přímé demokracii může tahle nevelká, osmimilionová země provádět vlastní, švýcarskou a prošvýcarskou politiku. Často k nelibosti EU, která se ale na víc, než na skřípání zubů nezmůže. Vzpomeňme například nedávná referenda o imigraci či o mešitách, ve kterých Švýcaři (ke vzteku Bruselu) řekli, že čeho je moc, toho je příliš. A žádné remcání evropských orgánů s tím nehlo ani o píd'.

No není to inspirující? Že si srovnatelný stát může dovolit suverénní, samostatnou politiku a přitom nijak ekonomicky nestrádá? Stát, který je co do počtu obyvatel ještě menší než my a co do přírodních zdrojů a surovin daleko za námi?

Co, páni ministři? Nebylo by načase dát pá našim současným „přátelům a spojencům“ kterým jsme dobří akorát jako odbytiště šizeného šmejdu, levná montovna a kanónenfutr do expedičních válek, a když jde o něco opravdu důležitého, o nějaký náš zájem, tak nás s výsměchem „demokraticky“ přehlasují?

Zkuste se zeptat občanů! Dokud jsou ještě, alespoň někteří, ochotni s vámi komunikovat.